

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cursus Biennalis Studii Canonici, Sive Succincta Et
Methodica Sacrorum Canonum Explanatio**

Engelhard, Johann Martin

Moguntiae, 1700

Titulus XII. Vt Ecclesiastica beneficia sine diminutione conferantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63255)

debeant, an sufficiat consensus majoris partis; Respond. Cùm sæpius propter diversa hominum studia difficillimum sit omnes Capitulares in unam vocare sententiam, hoc statuendum existimârunt Canones, ut id quod à majori parte capituli factum esset, vim & robur haberet; *cap. i. b. t.* ne quorundam pertinacium disensus, utilitatem ecclesiæ impediret.

OBJICIÈS. Non semper est acquiescendum majori numero, cujus judicium rarò tutius ac sanius est. *cap. gratum de postul. prælat.* ergo non semper valebunt, quæ à majori parte capituli facta sunt. Respond. Non majori tantùm, sed & saniori numero acquiescendum esse; major autem capituli pars sanior præsumitur.

TITULUS XII.

Vt Ecclesiastica beneficia sine diminutione conferantur.

QUÆRES I. Cur beneficia sine diminutione conferenda sint? Respond. Cùm beneficium detur propter officium; ideò ne hoc imminutis aut planè extinctis beneficii redditibus minueretur, aut omninò defereretur, hoc præsentē titulo generalis traditur regula beneficia sine ullâ reddituum diminutione conferenda esse. diminutio hæc duobus modis contingere solet; videlicet per reservationem certæ partis reddituum, & per impositionem annuæ pensionis. de quibus nunc

X 2

viden-

videndum, an, quibus casibus, & quibus personis
facere liceat.

QUÆRES 2. An liceat quandoquē colle-
tori reservatâ sibi certâ portione reddituum, bene-
ficio conferre? De inferioribus Collatoribus
tam laicis quam ecclesiasticis indubitatum est
fieri non posse, cum nullam facultatem in benefi-
cium & fructus ejus habeant; sed solum jus pre-
sentandi; de Episcopis, id aliqui affirmant, et
ratione quod Episcopus cum consensu Capituli
beneficium omnino extinguere possit *cap. cum acco-*
fissent de conslit. Cur non etiam partem fructuum
reservare? Verum hæc ratio solida non est, nam
cit. Capit. beneficium sive dignitas primiceriatu
extincta est interveniente auctoritate sedis Apo-
stolicæ; Quare Resp. Episcopum beneficii vacan-
tis fructus de jure sibi reservare non posse. Ratio
desumitur ex *cap. pen. de V. signif.* ubi Episcopo
concessum fuit privilegium à Pontifice, ut bene-
ficiorum vacantium fructus ad solvenda debita sua
per biennium retinere possit, quo privilegio opus
non fuisset, si id jure facere potuisset. Unde
licet Episcopus cum consensu Capituli beneficio-
rum vacantium redditus ex toto vel ex parte ad
tempus propter necessitatem vel etiam magnam
utilitatem Ecclesiæ, reservare possit, sibi tamen
aut mensæ Episcopali vel Capitularios retinere
non poterit, sed in his & similibus casibus ad Pon-
tificem recurrendum erit, quod de jure communi
procedit; non tamen est damnanda quarundam
Germaniæ Ecclesiarum consuetudo, quæ ob-
tinuit, ut pars fructuum primi anni Episcopo ad
augendos ejus redditus solvatur, ad eum serè mo-
dum quo Papæ solvuntur annatæ.

Quæ.

QUÆRES 3. Possitne beneficio collato imponi pensio à beneficiato solvenda? est autem pensio jus percipiendi partem aliquam fructuum ex beneficio alieno. Quæ vel est laicalis, si nimirum propter causam temporalem, v. gr. in recuperationem laboris vel negotii gesti in subsidium vitæ, &c. solvatur, vel Clericalis sive Ecclesiastica, si propter Ministerium spirituale concedatur. Quo præviè notato. Resp. Pensionem à summo Pont. propter plenitudinem potestatis quam habet, & ejus auctoritatem etiam ab Episcopo beneficiis imponi posse, quæ conclusio probatione non indiget, cum id quotidiana doceat experientia. debet autem esse pensio moderata, cum rationi contrarium sit, alieno sudore pasci.

TITULUS XIII.

De

De Rebus Ecclesiæ alienandis vel non.

QUÆRES 1. Quid hoc titulo veniat nomine alienationis? Resp. Nomen alienationis hic non sumitur in sensu stricto pro eo tantum actu quo dominium directum in alium transfertur, ut sunt donatio venditio permutatio, sed latissime pro omni actu quo dominium seu directum seu utile tantum vel aliud jus in re transfertur. Unde prohibitâ rerum ecclesiasticarum alienatione prohibetur, imprimis juxta cap. 5. b. t. donatio, venditio, permutatio, contractus emphyteuticus perpetuus, concessio quâ prædium fit tributarium, constitutio pignoris vel hypothecæ specialis, constitutio servi-